

SLOVENSKU!

Za tvoje krásne pláne,
za tvoje milé hole
láskou ja k tebe planiem,
horím ňou s'aby zore.

Za zore na úsvite,
za krásny pohár plný,
tu kto chce,
kam chce príde
a nemusí byť prvý.

Tie Tatry nad Dunajom,
tá krásna pravda čistá,
ľud úprimný v tých krajoch.
A sem tam hlava starca sivá...

Váh – rieka,
ktorá zurčí,
čo stále pekný býva
a i keď ho jak v hrnci
priebrada obopína.

Tie lesy, kde si krásky
dávajú rande s dažďom,
tie veľké sny a lásky,
čo nedávajú „ZBOHOM“!

A chlapani podtatranskí
sú rúči ako jedle
a taktiež horehronskí
dávajú dievkam vence.

A modrý Dunaj, Bratislava,
je mesto trochu iné,
je väčšie ako skala,
Lež to tiež SLOVENSKO je!

No keď sa spieva hymna,
Slovákom hrdlo zvierá,
je lákavá jak izba devy,
ktorá spieva.